

4. mai

KAMPUCHEAS SVAR PÅ VIETNAMS INVASJON:

AV INNHOLDET : - SOMMERLEIR.
- KINADEBATT
- ERFARINGER FRA LAGA.

NR. 2 1979.

REDAKSJONELT

VI STARTER DENNE GANG OPP MED DISKUSJON OM KINA OG OPP FORDRER ALLE TIL Å STUBERE INNLEGG I DETTE NUMMER: VI KOMMER TIL Å FØLGE OPP DENNE DISKUSJONEN SEINERE OG KOMMER TIL Å LEGGE SÆRLIG VEKT PÅ Å TA OPP KINAS INNENRIKSPOLITIKK MED VEKT PÅ DEN ØKONOMISKE POLITIKKEN: LA IKKE DENNE DISKUSJONEN BLI FOR "EKSPERTER", SKRIV DIN MENING I 4. MAI. VI VIL SPESIELT OPPFORDRE JON SOM HAR INNLEGG I DETTE NUMMER TIL Å GRIPE PENNEN:

LEDELSEN FØR NKS I OSLO SKULLE HA SVART PÅ KRITIKK FOR BYRÅLRATISK LEDELSE I DETTE NUMMER, MEN VI HAR IKKE MOTTATT NOE INNLEGG SÅ DET MÅ UTSTÅ TIL NESTE NUMMER.

SOM DERE VIL SE ER DEN TEKNISKE KVALITETEN DÅRLIGERE ENN VANLIG. ÅRSAKEN TIL DETTE ER UTSKIFTNINGER I REDAKSJONEN OG DE NYE TRENGER EN VISS TID TIL Å KOMME INNI DETTE ARBEIDET.

- INNHOLD:

SOMMERLEIK	s 2
STUDIEPLAN	s 5
ERFARINGER	s 6
VEDTEKTSDISKUSJON	s 13
Etterlysing av sjølkritikk	s 15
Kina 1979=Sovjet 1956 ?	s 17
Innlegg frå Jon	
Svar til Jon	s 17
Er treverdener teorien feilaktig ?	s 22

SOMMERLEIR !

Mange av de politiske diskusjonene på sommerleirene foregår på veggavis-er. Her kan alle spørsmål taes opp, og alle har sjansen til å svare. Vegg-avisene er en garanti for demokratiet på leirene.

Like sikkert som at 1. mai kommer etter påske, følger sommerleirene. Nå er det snart mars, og det er på tide å begynne på sommerleir igjen.

I oppsummeringa av studentsommerleirene for 1978, poengteres det at "hundre blomster blomstra" på leirene både politisk, kulturelt og sosialt- leirene var et gjennombrudd på en rekke områder. Viktigst var det vel at det var en kamerat-slig og demokratisk stil i de politiske diskusjonene som betydde et oppgjør med tidligere linjer. Det er ingen tvil om at denne demokratiske atmosfæren bidro avgjørende til å styrke det politiske utbyttet av leirene. De aller fleste synes de lærte mye politikk samtidig som den nye forma på leirene tiffredstilte folks behov for bading, soling, fritid osv.

Alt dette er det viktig å ta vare på, lære av, og utvikle videre. Jeg tror derfor at det er nødvendig at vi allerede nå starter diskusjonene om sommerleir i laget og blant sympatisørene. Jeg vil for det første oppfordre alle til å finne tilbake til første nummer av 4. mai i høst der det stod en oppsummering av leirene. Der vil dere finne mange bra argumenter som bør brukes for å mobilisere folk til sommerleir i år.

En viktig svakhet ved leirene i fjor var at det var altfor lite folk som deltok. En klar grunn til dette var at sjøl om opplegget for leirene var bra så var det diskutert svært lite og dårlig i laga og, ikke minst, blant sympatisørene. Jeg er ganske sikker på at dersom vi begynner dette arbeidet nå, vil sommerleirene 1979 bety viktige politiske framganger for NKS.

HVA SKAL VÆRE HOVEDTEMA PÅ LEIRENE I ÅR? HVILKE SEMINARER SKAL AVHOLDES?

De foreløpige undersøkelserne som er gjort tyder på at Kina - med vekt på innenrikspolitikken - må bli et hovedtema på leirene i år. Både i NKS og blant sympatisørene er det mange som lurer på hva som skjer i Kina - og noen er bekymra. Betyr Cola-avtalen at Kina selger seg til imperialismen? Betyr politikken for å gjennomføre de fire moderniseringene en styrke for sosialismen eller går det tilbake til kapitalismen? Hvorfor er det så store lønnsforskjeller i Kina og hvorfor er bonus-systemer vanlig i bedriftene? Slike spørsmål og mange andre må vi få diskutert på leirene i år. Mange kamerater mener også det er viktig at vi tar opp fagkritikken på leirene i år - og at vi forsøker å begynne å arbeide mye mer konkret med å utforme linjer på dette området. F. eks. har NKSere på en lærer-

skole sagt at det ville ha avgjørende betydning i mobiliseringa av uavhengige til leir dersom de kunne si til de uavh. at på leir ville de kunne få svar på faglige spørsmål. Vi oppfordrer alle til å sende inn forslag og synspunkt til hva som skal være hovedtema og hvilke spørsmål som er særlig viktig å ta opp innfor dette temaet. Foreløpig har det kommet inn få forslag til hvilke seminarer som bør avholdes. Jeg mener at kommunevalget må tas opp på leiren. Andre forslag er: Stalins utenrikspolitikk etter krigen, militærpolitikk, Sovjets kapitalistiske karakter, familie/samlivspolitikk. Uttrykker disse forslagene lagas behov- eller det helt andre ting som bør tas opp?

deltakerne. Jeg mener også at leirene våre skal tilfredsstillende folkes behov for ferie.

Jeg mener vi bør videreføre disse bra erfaringene og utvikle dem. Her er også en god del uavklarte spørsmål som vi må ta stilling til. -Forholdet mellom ferie/fritid og politikk. Skal det være mindre fritid enn i fjor? Hvor mye av programmet skal være frivillig? Hvilken plass skal kulturen og idretten ha på leiren?

-Skal det være ett eller to hovedtema? Jeg heller i retning av at vi bare skal ha ett hovedtema, men flere seminarer. Hvor mange seminarer bør avholdes?

Vi er også interessert i synspunkt på tidspunktet for leirene. Noen kamerater mener at midten av aug-

HVORDAN SKAL FORMEN PÅ LEIRENE VÆRE I ÅR? VAR DET "FOR SLAPT" I FJOR?

Mange kamerater har retta en riktig kritikk mot Østlandsleiren (Tromsøya) i fjor for store mangler i organiseringa av leiren. Samtidig har en del av de samme kameratene retta kritikk mot leiren fordi den var for "slapp". Jeg er uenig i den siste kritikken.

Oppsummeringene fra de forskjellige leirene i fjor viser at mer fritid ikke svekka, men tvertimot styrka det politiske utbyttet for

ust passer dårlig fordi mange studenter har ferie på denne tida. Det er derfor forslag om at leirene bør avholdes i slutten av juli.

Grip pennen og si din mening om hvordan leirene skal bli i år! Bli med og gjør sommerleirene 1979 til en seier for NKS!

Redaksjonsmedlem.

STUDIEPLAN:

VI TRYKKER HER EN STUDIEPLAN PÅ INTERNASJONALE SPØRSMÅL SOM ER LAGA AV LEDELSEN FOR NKS I OSLO: NKS I OSLO HAR DETTE SEMESTERET SKOLERING OG FOSTRING SOM VIKTIGSTE OPPGAVE OG STUDIENE PÅ DE INTERNASJONALE SPØRSMÅLA STÅR SENTRALT I DETTE ARBEIDET.

VI TROR DENNE PLANEN VIL KUNNE VÆRE TIL GOD HJELP I SKOLERINGSARBEIDET OGSÅ ANDRE STEDER ENN I OSLO.

STUDIEOPPLEGG PÅ SOVJET OG SITUASJONEN I VERDEN.

Møte 1. Om økonomien i Sovjet.

Møte 2. OM imperialismen, rivaliseringa mellom supermaktene og hvorfor imperialismen fører til krig.

Møte 3. Om situasjonen i verden i dag og supermaktens strategiske planer.

Møte 1. Om økonomien i Sovjet:

Spørsmål til diskusjon:

1. Hva er de viktigste kjennetegna på kapitalistisk økonomi?
2. Hvordan kan vi si at Sovjet er kapitalistisk?
3. Hva er revisjonistenes viktigste argumenter for at Sovjet ikke er kapitalistisk?

Studiemateriale:

=Materialisten 6, nr. 3/75 s 14 -31.

"Sovjetkapitalismen og vare spørsmålet" av Sigurd Allern.

-Røde Fane 1 / 76 : "Vilkåret for kapitalisme: Polarisering lønnsarbeidar og kapitalist.

Sosialistisk Framtid nr. 13 s. 34 -49 , kapitel 3, "Bruddet med kapitalismen"

"Om overgangssamfunnene" av Arne Overreim. Kapittel 5s 37 til 40, i "Forholdene i sosialistiske land," debatthefta fra Sosialistisk Opplysningsråd.

Møte 2. Om imperialismen, rivaliseringa mellom stormaktene og hvorfor imperialismen fører til krig

Spørsmål til diskusjon:

1. Diskuter hva som er grunnlaget for rivaliseringa mellom imperialistiske stormakter.
2. Diskuter om Sovjet er den mest aggressive supermakta og den samsynlige utløseren av en 3. verdenskrig , og hvorfor?

Studiemateriale:

Lenin: Imperalismen, kap. 4, 7, 6, 7.

Røde Fane /77 s. 11 til 39.

Utdrag av studieboka fra Sosialistisk Opplysningsråd: "Imperialisme eller frigjøring" s. 101 , 102 og 105 , 106.

Studieplan for møte 3 er ennå ikke utarbeida

ERFARINGER FRA LAGA

I DETTE NUMMERET AV FJERDE MAI BRUKER VI MYE Plass PÅ ERFARINGER FRA LAGA. VI HAR MED ET INTERVJU FRA ET LAG PÅ UNIVERSITETET I OSLO, EN OPPSUMMERING AV KAMPEN PÅ SOS. PED. I OSLO, OG EN OPPSUMMERING AV HØSTENS ARBEID FRA NKS I SOGDAL.

DE TO UNIVERSITETSLAGENE HAR BEGGE HATT BETYDELIG FRAMGANG DEN SISTE TIDA. I SÅ MÅTE SKILLER DE SEG FRA SVÆRT MANGE LAG I UNIVERSITETSBYENE. VI PRESENTERER DISSE LAGENE SÆRLIG FOR AT ANDRE UNIVERSITETSLAG SKAL KUNNE LÆRE AV DEM: VI MENER DET HER BLIR LAGT FRAM MYE MATERIALE SOM ER POLITISK VIKTIG OG BØR KUNNE GI SÆRLIG SVAKERE LAG MANGE IDEER.

VI TROR DET ER VIKTIG Å IKKE BARE LESE GJENNOM DETTE MATERIALET FLYKTIG, MEN VIRKELIG STUDERE ERFARINGENE FOR Å LÆRE BÅDE AV DET POSITIVE OG NEGATIVE. VI OPPFORDRER OGSÅ ALLE TIL Å STUDERE OPPSUMMERINGA AV HØSTENS ARBEID I SOGDAL. SELV OM DETTE ER ET SKOLELAG, TROR VI AT IKKE MINST DERES ERFARINGER MED STYRKINGA AV MASSEARBEIDET, MED Å KONSENTRERE KREFTENE, OG MED Å STYRKE STUDIENE GIR IDEER SOM ER VIKTIGE FOR ALLE LAG I NKS.

MAT/NAT PÅ OFFENSIVEN !!

DETTE INTERVJUET ER LAGA AV EN KAMERAT I LAGET VED MAT. NAT. FAKULTETET VED UNIVERSITETET I OSLO. HAN HAR INTERVJUA EN DEL KAMERATER I LAGET SITT SOM HAR JOBBA PÅ FØRSKJELLIGE OMRÅDER.

Hva mener dere vi gjorde riktig i høst i forhold til tidligere semestrene ?

A : Oppdeling av laget i klart definerte grupper styrket lagets evne til bedre politisk aktivitet. Kaderene trengte " ikke å slå i alle retninger. " Valgkampen i DNS sparte laget til større innsats enn på lenge. Valgarbeidet var ment å gjennomsyre alle gruppene. Deres praktiske oppgaver ble i stor grad koblet til høstens valgkamp.

B : Riktig å dele laget i grupper. Gruppeinndelingen ble foretatt etter demokratiske kadervurderinger og planer ble laget for høstens arbeid. Medlemmene diskuterte dem og sluttet opp om planene, da de var realistiske og ikke uttrykk for eventyrpolitikk.

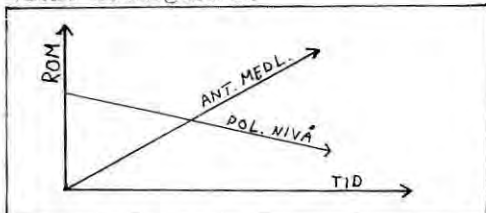
C : Planene ble utarbeidet og tilpasset de lokale forholda i laget. Direktivstilen mellom høyere organer og laget forsvant. Det ga oss muligheten til selv å utvikle politikken som bl.a. organiseringa i forskjellige interessegrupper.

D : Plan over det vi ville (politisk prioritering). Plan for arbeidsgrupper. Plan for enkeltkaderene. Diskuterte planene detaljert og satte i en viss utstrekning mye ut i livet.

E : Maktet å skjære igjennom problemet med smålag ved å organisere laget i grupper. Fikk en kollektiv arbeidsstil i gruppene.

Syns dere laget fungerte bedre enn tidligere semestre ? Hvorfor ?

B : Ja, vi hadde framgang politisk og medlemsmessig. Det var større oppslutning på lagemøtene. På lagsmøtene delte vi opp i gruppediskusjoner. Demokratiet fungerte da bedre ved at flere tok ordet. Diskusjonene var saklige og de gikk ikke på personlige antagonistiske motsigelser.

A : Ja, styret var mer ledende og alle deltok i arbeidet med laget. Vi kom bedre ut med ekstern propaganda (veggviser, stands, lokale løpesedler, etc.). Laget var mer disiplinert og entusiasmen større.

E : Ikke bedring eller forverring, stort sett som før. Vi prøvde å løse problemet med omorganiseringa til lagets fordel.

C : Laget utviklet en åpen og kameratslig stil som styrket demokratiet. Kadrene utviklet politikken på sinet interessefelt. Styret var mer enhetlig og besto av flere "ferske" flittige kadrer. Det at vi var inndelt i konsoliderte grupper utviklet et mye bedre kameratskap.

D : Ja, bedre enn på de 2 siste årene. Hvorfor kommer fram i det jeg sa tidligere.

Noe dere spesielt vil trekke fram som kritikkverdig ?

A : Lite studier-nesten bare ekstern aktivitet. Noen grupper ble hengende etter i det politiske arbeidet spesielt i forhold til rød-front-gruppa. Der burde styret rettet opp skjevhetene og vært politisk ledende. Styret burde i større grad undersøkt medlemmenes behov for å diskutere brennbare spørsmål når motsigelsene dukket opp utover i semesteret.

C : Kritikkverdig at ledende kadre tappes ut av laget til oppgaver utafor laget. Oppgaver som blir deres politiske hovedoppgaver. Dette svekker laget og mye av grunnlaget for videre utvikling er borte.

B : Planene ble ikke fulgt skikkelig opp for hele laget. Folk som falt fra den lokale sirkelen ble ikke tatt vare på. Årsaken til dette bør oppsummeres grundig, da dette har vært en rådende tendens i NKS i mange år. UDS lovte kaderfostring i form av halgeseminar, hvor ble det av det ?

D : Tendens til "planmakeri", og at politikken til en viss grad kom bort i plandiskusjoner når vi skulle diskutere de praktiske problemene. Ikke alle gruppene fungerte like bra. De som ikke hadde de viktigste oppgavene, ble ikke fulgt bra nok opp av styret. Tendens til å fortape seg i praktisme og problem med å løse oppgavene politisk. Jeg vil gjerne understreke at disse feila var en understrømning.

E : Selv om vi fikk gjort mye praktisk arbeid, var mye basert på individuelle prestasjoner eller mindre kollektive kjerner i gruppa. Halve laget var etter min mening ikke trukket med i det politiske arbeidet. Arbeidet var spontanistisk for enkelte grupper. Styret maktet ikke fullt ut å aktivisere hele laget.

Positive og negative erfaringer i studiegruppa.

A : Startet en sirkel, men s-ledelsen klarte ikke å fullføre sine gode intensjoner. Folk som hadde denne oppgaven hadde i praksis ikke mulighet til å fungere som ledelse. (Lite på Blindern, sykdom, bortreist en del som førte til uregelmessige møter og de følger det fikk). Eneste gruppa som ikke hadde noen framgang i høst. Likevel kan det nevnes at gruppa laget en innledning om 3-VT (Kina/Chile) til mobiliseringsfesten til RF-gruppa. Hadde planer om tirsdagklubber, men de ble ikke realisert.

B : Det positive var at vi begynte å nøste en tråd med opprioritering av studiene. (Bl.a. 3-VT). Ellers var det for mye "planmakeri". Vi diskuterte mye hva vi skulle gjøre, men fikk uttrettet lite av det vi hadde på papiret. Burde jobbet mer med studieoppgaver. Positive og negative erfaringer i Rød-Front-gruppa.

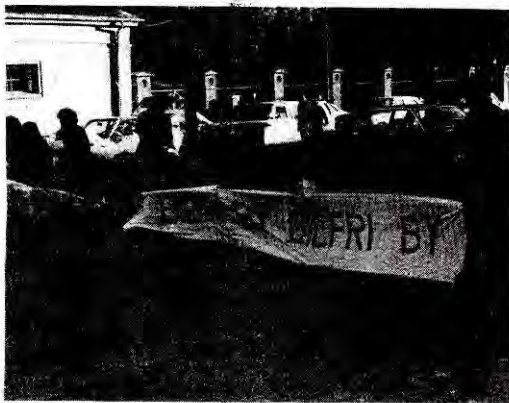
E : Vi diskuterte mye politikk og taktikken i valgkampen mot Grønt Gras og DKSF. Vi var til dels offensive i V-avisdebatten, spesielt mot slutten av valgkampen, og avholdt jevnlig RF-stands. Hver mandag hadde vi møte på et sentralt sted på Blindern der alle RF-aktivister kunne komme. Møtet besto gjerne av ei innledning fra en av kameratene med debatt etterpå, og varte ca. en og en halv time. Ledelsen i gruppa klarte ikke å aktivisere alle som møtte opp. De som ikke befant seg på rette sted (kantina) til rette tid ellers i uka falt utafør gruppe-arbeidet, og de som ikke var på alle mandags-møtene ble hengende etter i politikken.

F : Av eksterne og praktiske oppgaver vil jeg nevne at vi hadde 2 konfrontasjonsmøter basert på lokale krefter, ett mot DKSF og ett mot Grønt Gras. Videre laget vi 2 lokale løpesedler. Det ene tok ganske grundig opp den globale matvareproduksjon, og ble godt mottatt av folk.

Positive og negative erfaringer i miljøgruppa.

B : Vi var ledende i å lage løpeseddelen til trafikk-aksjonen i høst. Bl.a. ble det politiske grunnlaget forandret i mer progressiv lei etter at vi kom med i aksjons-ledelsen. 300 mennesker deltok aksjonsdagen da vi sperret av 3 viktige veikryss i Oslo i ca. en halv time. Vi klarte ikke å utvikle gruppa til et permanent forum for rekruttering til NKS.

FULL STOPP

Fredag ble det gjennomført en trafikkaksjon i Oslo, Bergen og Trondheim. I Oslo samlet 250 mennesker seg på Rådhusplassen og sperret av gata flere steder. Noen av demonstrantene ble arrestert og lagd 3-400 kroner i bot. Ledelsen for aksjonen varsler lignende aksjoner i nærmeste framtid.

Positive og negative erfaringer i propaganda-gruppa.

C : Vi hadde møter der vi planla veggavis-debatt og standsvirksomhet. Begge deler ble kraftig økt i forhold til v-semesteret. Vi hadde en lang v-avisdebatt med Sos. Front om 3-VT. P-gruppa sørget for at de hele tiden var på offensiven i debatten, på den måten fikk vi revisjonismen fram i lyset. Hele gruppa deltok i arbeidet og ingen falt fra. Men vi var for få og noen hadde hovedoppgaver utafør gruppa. Dette svekket gruppa som helhet, og førte til at slutten av semesteret ikke ble fulgt like bra opp.

Syns dere styret maktet å innføre en mer demokratisk organisasjonsstil ?

A :Ja, styret evnet til en viss grad og skjønnte at temaer som medlemmene ville ha opp på lagsmøtene må undersøkes blant dem. Dermed ble entusiasmen større og demokratiet fungerte bedre.

B :Ja, styret fungerte på en kameratslig måte, og oppsummerte bl.a. lagsdiskusjoner uten at noen meninger ble glemt eller latterlig-

gjort. Det var en forutsetning for at en åpen og kameratslig stil ble framherskende på møtene.

C :Ja, pga. av satsing på "nytt blod" ble nye veier prøvd som tydeligvis har gitt resultater.

D :Ja, det hersker enn sunnere og mer åpen atmosfære innen NKS enn på mange år. Kameratene er flinkere til å ta opp politiske motsigelser. Diskusjonene er frie og utvungne og mer kameratslig i formen enn tidligere.

HVA HAR Skjedd PÅ SOS.PED. I OSLO ?

I denne artikkelen skal jeg prøve å ta opp noen av de lærdommene vi kan trekke av den aksjonen som Sosialpedagogikk ved Universitetet i Oslo har vært oppe i. Jeg vil se litt på aksjonen generelt og på kommunens rolle spesielt. Artikkelen er skrevet på kort tid og står kun for undertegneds regning.

Først vil jeg komme inn på endel av de særtrekka som preger faget. Søsperd har 280 stud. og fem faste lærere og ble oppretta for fem år siden på prøve. Prøveperioden går ut i 79.

Fellesmøtet er fagets øverste organ. Her samles alle lærere og studenter en gang i uka og drøfter og vedtar de viktigste organisatoriske og faglige saker.

Studieledeelsen er den daglige ledelsen av faget, men altså underlagt fellesmøtet. Her sitter 10 studenter valgt fra alle studienivå og fem lærere.

Studentene er i flertall også alle andre organ. Et annet trekk ved faget som muliggjør at studentene er så aktive som de er, er at miljødelaktelse teller og er obligatorisk til eksamen.

Dette er noen av kjennetegna ved deltakerstyring. Det er også andre særtrekk ved faget som består i ikke bestått, gruppe-eksamen, osv, men det er ikke grunn til å komme nærmere inn på det her.

Jeg har heller ikke tatt opp svakhetene ved deltakerstyring. Dette skulle likevel være nok for å forstå endel av det materielle grunnlaget for at aksjonene vi har vært har vært så bra og omfattende.

AKSJONEN (høsten 78 til februar 79).

Grundige forberedelser og diskusjoner. Allerede høsten 77 starta diskusjonene som la grunnlaget for aksjonen for deltakerstyring og for at faget skulle vidreføres etter prøveperiodens slutt. Vi fikk allerede på det tidspunktet vedtatt nærmest ei plattform som vi skulle stå på fram til Kollegievedtaket som skulle fattes 2. februar 79. Vi vedtok å beholde styringsordninga som vi hadde praktisert den. Diskusjonen om vår egen innsats til hvordan søsperd skulle se ut etter prøveperioden fortsatte. Vi fant punkter hvor vi måtte avvike fra normalreglement og valgereglement på Universitetet og jobbet med å begrunne dette faglig.

Propaganda.

Neste skritt ble tatt høsten 78 da det ble oppretta en informasjonskomite. Gruppas mandat ble nøye diskutert og vedtatt på fellesmøtet. Informasjonsgruppa skulle jobbe med å spre informasjon og samle støtte mot at faget skulle miste viktige særtrekk som realiteten ville bety nedlegging. Gruppa sendte brev til institusjoner, skoler og politiske pruperinger for å få støtte. Vi reiste samtidig rundt på allmøter og la fram saka vår. Aviser ble kontakta. I dette arbeidet brukte vi for en stor del de studentene som hadde en eller annen kontakt innafor pressa. Vi fikk inn artikler og intervju i de aller fleste Osloavisene.

Og resultatet lot ikke vente på seg. Vi fikk inn 3720 underskifter og støtte fra 40 organisasjoner (deriblant LO ved Tor Halvorsen og Norsk Kommuneforbund). Det ble tydelig senere at dette hadde en ikke liten virkning på kollegiet. Det førte bl. a. til at i vedtaket sitt uttalte seg mindre negativt enn det egentlig mente fordi de visste at mange fulgte avgjørelsen deres. Dette sa de eksplisitt flere ganger under møtet.

Aksjoner.

Neste fase var ukene før Kollegievedtaket. Kanskje er det denne perioden det er mest å lære av.

Allerrede før jul vedtok fellesmøtet at faget skulle ha en undervisningsfri aksjonsperiode de 14 dagene før Kollegiemøtet.

Studentene ble delt opp i grupper etter hva de helst ville jobbe med, stå på stands, gå på husbesøk på studentbyene, ta kontakt med Kollegie medlemmene og godsnakke med disse, eller ta kontakt med avisene. Gruppene var ganske enerådige i hvordan de skulle legge opp arbeidet. Standsgruppe laga f. eks løpeseddel, og taktikken overfor forskjellige medlemmer av Kollegiet ble laget av gruppa som holdt på med dette.

Dette tror jeg la grunnlaget for at så mange ideer spratt fram i denne perioden. Folk brukte fantasien sin: Noen på sosped hadde laget en revy om funksjonshemma i samfunnet. Denne var tatt opp på videobånd og ble spilt i vestbyen på fakultetet der vi hadde standsaksjoner.

Spesielt den dagen Kollegiet skulle fatte vedtak virka det nesten som at massenes skaperevne er uendelig. Bare noen eksempler: En av studentene som er reklame tegner hadde laget et sospedmerke hvor det sto "Mot faglig tvang støtt sosped". Dette merket hadde alle på seg, i tillegg hadde alle med redningsvest hjemme tatt den med seg. To studenter hadde laget en bolle til hver av Kollegierepresentantene. Oppå bollen stod det et sospedflagg. Dette overrakte vi Universitetsdirektøren sammen med alle støtte erklæringer før møtet. Vi hadde laget en "sospedorm" med mange studenter inne i som bukte seg fram og tilbake på Universitetsplassen. Vi hadde også laga 2 sosped sanger for anledningen som vi sang før møtet. I det heile var det mye som krydra en heller uortodoks demonstrasjon.

Ledelse.

Aksjonsledelsen har spilt en vesentlig og nødvendig rolle under hele aksjonen. Informasjonsgruppa ble etter jul supplert og ble til Aksjonsledelsen (hadde i realiteten funget som det tidligere).

Aksjonsledelsen var bredt sammensatt og fra alle studienivå, og kunne være på offensiven og ta initiativ til å drøfte motsigelser og andre

viktige spørsmål på fellesmøter. Dette førte til aksjonsledelsen var "på forskudd": En fikk tatt opp motsigelser som fantes rundt omkring før de greidde å så full forvirring i miljøet.

I tida etter Kollegievedtaket i begynnelsen av februar 79, har periodens forvirring og håpløs hetsfølelse tatt overhånd. Dette vil jeg komme tilbake til når jeg tar opp SVs rolle.

Kommunistenes rolle, styrke og svakheter.

Jeg tror kommunistenes sterkeste sider kan uttrykkes i to punkter.

1. Vi har vært på offensiven store deler av tida og gått i spissen for opptrapping av kampen.

2. Vi har ført en smidig politikk som har ført til at vi har greidd å holde enheta lenge.

Begge disse punktene var avhengige av at vi var mye på faget og studerte som de andre og omgikk dem i fritida. Uten dette grunnlaget hadde vi ikke kunnet fungere ledende i aksjonen. Jeg skal i det følgende prøve å konkretisere hva jeg mener.

Allerede høsten 77 kom diskusjonene om det var riktig av oss å forsvare deltakerstyringa. En SVer la fram forslag om at studentene skulle gi fra seg flertall i alle styrende organ. Vi burde toppen gå inn for 49% representasjon. Noe annet ville gi illusjoner, hevda SV. Det ble en veldig oppheta diskusjon som strakk seg over to fellesmøter. Kommunistene stilte motforslag som gikk på at studentene skulle fortsatt ha flertall og at fellesmøtet skulle være øverste organ. Dette gikk til slutt gjennom med svært flertall. Grunnlaget for videre aksjoner var lagt.

Høsten 78 foreslo vi oppretting av en informasjon komite som skulle gå aktivt ut med informasjon og samle støtte.

Dette møtte i starten del motstand. Burde vi ikke gå mer stille i dørene før Kollegiemøtet? Jeg tror forståelsen for viktigheta av å gå aktivt ut for å få støtte utenifra steg betraktelig i løpet av disse diskusjonene. Det viste seg bl. a. senere at få hadde motsigelser på å stå på stands og aksjonere.

I tillegg til å gå i spissen for opptrapping av kampen er det viktig å utvikle en smidig taktikk for kampen. Det har vært en stor styrke for kampen at lærere og de fleste studenter har stått samla om vesentlige saker.

Også SVerne ble etter sitt første nederlag med i kampen og satt til og med i Aksjonsledelsen.

Kommunistenes svakheter.

Den største svakheten fram til jul 78 var at vi ikke fikk markert NKS. Til tross for at vi hadde mye tillit fikk vi ikke verva noen. Vi fikk ut lite propaganda på aksjonen og ble nærmest stående som de svorne forsvarene av sosped og alt det

stod for. Vi er svært aktive sosped studenter, men ikke noe særlig mer. Vi fikk heller ikke ut noe særlig av partiets og NKS sine øvrige propaganda. Alt dette oppsummerte vi på slutten av fjoråret.

Vi bestemte oss for å lage et eget hefte på kommunistenes syn på sosped aksjonen og hvorfor vi ville forsvare deltakerstyringa. Dette ga vi ut på nyåret. I tillegg begynte vi å holde stand en gang i uka. Dette har nå begynt å gi resultater. Vi har nå fått to nye medlemmer etter jul.

Det avviket som står sterkest nå er at laget har fungert lite kollektivt. Alle har vært aktive med i diskusjonen, men noen mer enn andre. Han som var aksjonsleder ble sittende med mye kunnskaper og lå flere hestehoder foran oss andre.

Det var ofte han som måtte tenke ut de nye linjene, ta initiativ, osv, uten at vi andre i laget greidde å følge med. Dette gikk bra så lenge - laget var samla, men vi har tydekk sett svakhetene den siste tida hvor spesielt to linjer har stått opp mot hverandre.

Dersom vi som kollektivt utarbeide linja vi skulle stå på, hadde for det første linja blitt mer riktig og for det andre hadde fler greidd å argumentere overbevisende for den.

Kort om SVs rolle.

SVs rolle er egentlig et svært kapittel for seg. Jeg vil her ganske kort skissere hva de har stått for i løpet av det siste året.

Store deler av faget består av SV-sympere (kanskje 60 til 70%). Samtidig har vi fått enklekkelig gjeng av ledende USVere.

Jeg har tidligere vært inne på utkjøret til SV-ledelsen på faget høsten 77, hvor de gikk mot deltakerstyring av prinsipp eller grunner. Etter at de også fikk sine egne sympere mot seg gikk de med i kampen sjøl. Først like før Kollegievedtaket dukka de opp igjen med et kompromissforslag som inneholdt mye av de samme ideene som sist, men mer teoretisk funderte. Grunnen til dette er kanskje at SVs utdanningspolitiske ekspert Harald Jarning nå har begynt på faget.

Jeg skal kort si litt om argumentene deres som ikke ligner så rent lite på USV sitt syn på f. eks. studentrepresentasjon i Studentsamkippnaden: Studentene bør ikke være i flertall i noe organ. Dette vil skape illusjoner om mulighetene vi har under kapitalismen. Den deltakerstyringa vi har nå kanalisierer studentenes aktivitet inn i en ufarlig retning. Alternativet er at vi trekker oss ut av ansvarlige organ(i alle fall må vi være i midretall), skolerer oss faglig, og blir en mektig opposisjon som river all reaksjon over ende. De hevder at vi egentlig var svært uenige i hva

Til tross for at sosialpedagogikk har fått støtte fra 40 organisasjoner — deriblant LO — og over 3600 enkeltpersoner, har kollegiet ved Universitetet i Oslo vedtatt å sette kroken på døra for sosialpedagogikk som selvstendig fag.

Vil vedtaket til kollegiet om å legge sosialpedagogikk inn under den tradisjonelle pedagogikken bety slutten for sos.ped.?

vi kjempet for og at aksjonen var uttrykk for blind aksjonisme. Dette utkjøret ble slått tilbake første omgang, men i tida etter Kollegievedtaket har dette sådd mye forvirring og svekket kampen betraktelig.

KAROLINE

Lærerskolelag i framgang lær av Sogndal!

OPPSUMMERING AV SEMESTERET.

Enorm framgang denne høsten, både kvalitativt og kvantitativt. Vi har fått mye bedre kontakt med massene og har knytta flere folk til oss. Vi har verva 300% denne høsten.

Dessuten har vi gjort et oppgjør med en del byråkratiske feil: f. eks. hadde vi i fjor en sirkel som ble gitt opp etter to møter. I år har vi starta opp en sirkel som går bra og der mulighetene til rekruttering er store.

Vi har også hatt framgang i propagandaaarbeidet, men ikke godt nok. Disse forbedringene har skjedd etter at vi oppnevnte propagandaansvarlig i laget. I fjor ble KK solgt svært uregelmessig, nå blir det solgt 20 hver lørdag. At folk opplever at det ikke er vanskelig å selge KK skaper entusiasme. NKS har dessuten hatt veggavis på skolen om aktuelle saker: f. eks. polstreiken (med innsamling). Men det er fortsatt en mangel at NKS markerer seg for lite SAKER VI HAR JOBBA MEDI HØST.

LNL-her har vi beholdt progressive folk i styret, forholdsvis stort medlemstall. LNL har særlig jobba med husleiestreiken og "barnehagesaka". Et problem vi står oppe i nå er hvordan vi skal jobbe i LNL fram til årsmøtet. Husleiestreik- NKSere går o spissen for denne kampen. Deltagelsen er svært høy: 90 av 93 er med i streiken. En fel har vært at vi ikke har spredd egen propaganda. Det vi forsøker nå er å få andre ungdomsorg. med på en felles uttalelse.

Kvinnefronten- er en sterk frontorganisasjon her der medlemmene har utvikla seg mye ved å arbeide med ei barnehagesak (for studentungene). I denne saka er folk innstilt på kamp etter at kommunen i den siste tida har blitt grundig avslørt. Nå i januar er 8. mars arbeidet allerede i gang.

3. verden-komiteen- denne har hatt svært vellykkede innsamliger i høst: har samla inn 1500 kroner til Eritrea. En svakhet har vært at det er altfor få aktivister i denne komiteen.

Klassekampen- for første gang i historien gjennomførte NKS ei innsamling i sentrum av bygda pless på de to studentheimene. I løpet av en dag samla vi inn 1100 kroner- et virkelig fantastisk resultat. Vi har aldri samla inn penger til KK utover laget før

Alt dette mener vi viser at vi klarer å få folk med oss i frontarbeid. Dessuten har vi denne høsten vist av vi også klarer å få folk med i NKS. Dette er klart et resultat av fjorårets arbeid også. Og vi har fortsatt et stort omland.

Laget

Folk trives, alle møter på møtene (har hatt problemer med det før) og de forbereder seg før hver gang. Vi har gjennomført et møte i studierirkel 2. som var vellykket. Laget ønsker å gå gjennom hele denne sirkelen. Dessuten har NKS på plassen hatt sitt første årsmøte i løpet av de 3 åra NKS har vært på plassen.

Laget ser framtida lyst i møte fordi vi konsentrerer kreftene, bekjemper byråkratiske feil, har svært stor vilje til å drive studier og folk har gått på innstilling.

Største feilen i dag er mangel på egen propaganda og at det er noen få som ikke er aktivisert nok i forhold til hovedoppgava. Men på siste møte gjorde vi vedtak på at vi skulle dele laget i to, et for lærerskolen, et for DH. Det betyr at hvert lag får diskutert de konkrete forholda på skolen e sine bedre. Dessuten har laget blitt for stort, noe som har hemma diskusjonene og er sikkerhetsmessig uholdbart. Vi har organisert på en spesiell måte: En fra styret leder hvert sitt lag- der er en referent i hvert lag en propagandaansvarlig. For begge laga fellesmøter på saker som 1. mai og særlig viktige studiemøter.

For vårsemester blir vår prioritering mellom oppgavene slik:

Hovedoppgave: Interasskamp: LNL og husleiestreik

2. Interne studier.

3. Verving.

4. Propaganda.

5. KF, 3. verdienkom., 1. mai.

Obligatoriske studier i laget er studierirkel 2, pless møter på demokratisk sentralisme og Kinas utenrikspolitikk.

Frivillige studier: Kinas innenrikspolitikk, revisjonismen, militærpolitikk og rusgift.

SOGNDAL NKS

HVA ER GALT MED NKS?

DETTE INNLEGGET ER ET SVARTIL "KAMERAT I TRONDHEIM" SOM I FORRIGE NUMMER AV 4.MAI GIKK SKARPT UT MOT NKS' VEDTEKTER OG STEMPLA DEM SOM SEKTERISKE OG UBRUKELIGE I DAG.

Svar til kamerat fra Trondheim

Jeg er enig med kamerat fra Trondheim i at vedtektene våre er sekteriske, at de har for mange plikter og krav til medlemmene og at de fungerer som et hinder i å bygge NKS til en virkelig masseorganisasjon.

Vi er altså enige i at vedtektene må endres. Spørsmålet er i hvilken retning de skal endres - eller, hva slags organisasjon vi ønsker at NKS skal bli.

Før jeg tar opp en polemikk mot det jeg er uenig med kameraten fra Trondheim i, skal jeg legge fram hva jeg mener er de viktigste feila ved de nåværende vedtektene:

1. For mange plikter og krav til medlemmene. § 3 ramser opp medlemmenes plikter og rettigheter i 14(!) punkter. De fleste av disse punktene uttrykker riktige kommunistiske prinsipper, men når de blir stående som krav til enkeltmedlemmer i en masseorganisasjon er de sjølsagt umulig å følge for flertallet (om for noen i det hele tatt) - og de fungerer skremmende på progressive utafor NKS. Sekterismen i disse retningslinjene blir understreka av at det ikke er nevnt at folk har forskjellig politisk nivå og at retningslinjene derfor må følges etter evne. Mao Zedong sier om KKUs vedtekter: "Utkastet til vedtekter for forbundet setter opp alt for mange plikter og for få rettigheter. Det må være en del spil-

lerom, slik at flertallet kan holde tritt. Dere må samle oppmerksomhet om de mange, og ikke bare om de få.. Ikke ta inn i forbundsvedtektene det som er umulig å gjennomføre eller det som bare er mulig for en million medlemmer og ikke for de andre åtte millionene." (Mao, 1953)

2. "Venstre"-sekterisme i form og innhold. I tillegg til "umulige" krav er store deler av vedtektene holdt i en beinhard og uforsonlig form som virker frastøtende.

Eksempler: I paragraf 3 g) står det: "Føre en skarp og uforsonlig kamp for å drive alle former for revisjonisme ut av studentmassene." Djevelutdrivelse blir ikke materialistisk fordi om den får en politisk språkdrakt.

I paragraf 8: "For bare gjennom åpen politisk kamp mellom riktige og og feilaktige synspunkter kan forbundet utvikle riktige linjer, fatte riktige ~~xy~~ beslutninger og renske seg for alt som er råttent." Tro om det ikke ligger et feil syn på uenighet i denne programkløringa?

I paragraf 8: "Fraksjonell virksomhet må ryddes ut av NKS med hard hand."

Det finnes flere eksempler, men disse er tilstrekkelig til å vise en tendens.

3. Feil linje for demokratisk sentralisme, årlig vern om demokratiet.
 Om demokratisk sentralisme sier Mao (1962): "...vi må skape en politisk situasjon der vi både har sentralisme og demokrati, både disiplin og frihet, både enhetlig vilje og personlig åndro og livlighet. Vi må skape en slik politisk situasjon både i og uten for partiet. Ellers blir det umulig å skape entusiasme hos massene. Vi kan ikke overvinne vanskene uten demokrati. Sjøløst er det enda mer vanskelig å gjøre det uten sentralisme. Ten på som det ikke fins demokrati, blir det ikke noen sentralisme."

I vedtektene står første del av dette sitatet, men det virker på-
 ministrert og behandles absolutt ikke som kjerne i den demokratiske sentralismen. Dette gjenspeiler at vi i NKS - og årlig i ledelsen - har hatt en svært full og feilaktig forståelse for den demokratiske sentralismen. Mange av de feila NKS-ledelsen har gjort hamner i denne manglende forståelsen.

4. Feil linje for forholdet mellom NKS og partiet. Vedtektene hevder etter min mening korrekt at NKS er AKP(m-l)s studentorganisasjon, at vi er underordna partiet på alle planer og at vi støtter og forsværer partiets program og almenne linje. Feilen er at underordnings under partiet tales ut slik at en får inntrykk av at det dreier seg om et underdanig forhold og at NKS' organisatoriske gjølstendighet er helt rødet vekk. Det understrekes heller ikke at NKS' medlemmer må få anledning til å diskutere partiets politikk dersom vi skal kunne stå for denne politikken løst.

iktige problemstillinger, men
 egne svar.

Vi er altså enige om at dagens vedtekter er sekteriske. Men vi er ønske uenige om hvilken retning vi skal gå for å korrigere dem.

Kameraten fra Trondheim sier: Videre kan vi ikke kreve av nye folk i NKS at de skal "arbeide for kommunismens søk under ledelse av AKP(m-l)" et er vår påsetning, vår rettesnor, men må aldri bli en forutsetning. Vi mener en student som ikke motreider NKS godt kan bli med i for-

bundet bare på å støtte en enkelt sak!
 Hvis vi tar standpunktet bokstavelig vil konsekvensen bli at en student som er enig med NKS f.eks. i kampen mot disiplinerve, men som er uenig med oss i alle andre saker skal kunne tas opp som medlem. Det ville bl.a. si at alle medlemmene i de borgerlige studentorganisasjonene (unntatt de åpne konservative) skulle være kvalifisert til medlemskap i forbundet dersom de ikke direkte "motarbeidet NKS". Hva med kommunismen? Revolusjonen? Det kommunistiske partiet? Jeg mener ikke at vi skal kreve av nye medlemmer at de skal ha studert hele partiets program og være i stand til å forsvare alle sider ved partiets politikk, men jeg mener absolutt at vi skal kreve av medlemmene at de skal ha tatt standpunkt til og støtte AKP(m-l) og NKS almenne linje. Jeg mener at NKS skal være en masseorganisasjon for de politisk framskredne studentene. Hva som i praksis er framskredent varierer i forskjellige perioder. I en førkrigs- og førrevolusjonær periode som nå risikerer kameratene forfølgelse, undertrykking, yrkesforbud osv. ved å være organisert i en kommunistisk organisasjon. I denne perioden er det derfor framskredent å ta stilling for kommunismen, for revolusjonen og for partiet. Andre krav bør vi ikke stille, men det bør også være minimumskrav til kameratenes standpunkt.

Videre hevder kameraten fra Trondheim: "Vi må rette opp de sekteriske feila og innrette hele organisasjonen på studentene og dagliglivet deres."

Ja og nei. Ja i betydninga at vi må styrke masselinja i alt arbeid vi driver (kameraten argumenterer godt for nødvendigheten av dette andre steder i innlegget sitt). Ja også i betydninga at vi må utvikle politikk særegent innretta på studentene og ikke minst på området som angår deres nære interesser. (Vi håper å komme et viktig skritt vidare på dette området denne våren ved å utgi et hefte om utdanningspolitikk.)

Nei i betydninga at hele NKS sin virksomhet og politikk skal dreie seg om dagliglivet til studentene. Det ville med nødvendighet redusere NKS til en front hvor navnet var det eneste som hadde noe med kommunismen å gjøre. Verdenssituasjonen, Sovjets ekspansjonisme på alle kontinenter, Kinas utenrikspolitikk, krigene i Sør-Øst Asia, faren for verdenskrig osv. osv. er brennende viktige spørsmål også for studentene i Norge. Det er vår oppgave å utvikle og spre en kommunistisk politikk til studentene også på disse områdene. Gjør vi ikke det vil det være et alvorlig svik både mot studentene i Norge og mot folkene i hele verden.

Det ville være fremmede for debatten om hva slags vedtekter NKS skal ha om du, kamerat fra Trondheim kunne utdype nærmere hva du mener burde kuttet ut av vedtektene og presisere hva du mener om NKS innretting og oppgaver.

Jeg vil også oppfordre andre kamerater til å kaste seg inn i denne debatten som på mange måter vil være avgjørende for hvilken vei NKS skal gå.

ARE.

ETTER LYSNING

HVOR BLIVER DEN NYE SJØLKRIK-
IKKEN FOR OMORGANISERINGA I OSLO
eller

SJØLKRIKTIKEN SOM FORSVANT
Til Oslo-årsmøtets 3.dag kan UDS i Oslo med en sjølkritikk for omorganiseringa -dvs. som gikk på den udemokratiske måten dette hadde foregått på. Sjølkritikken blei forkasta med nærmest enstemmig flertall-fordi delegatene mente den ikke var god nok. Den tok ikke opp hva slags ideolog og syn på medlemmene i organisasjonen som lå til grunn for denne grovt udemokratiske framgangsmåten-man var nærmest en "skyldfordeler", "skylden for dette lå dels der og dels der".

Det ble krevd at UDS kom med en ny sjølkritikk som viste at ledelsen hadde skjont feila sine og DEN HAR IKKE KOMMET ENNÅ.

SYNES ikke ledelsen i Oslo at det er noe viktig med en ny sjølkritikk?

Jeg mener at det er særlig viktig i den situasjonen vi står i nå hvor store feil i den demokratiske sentralismen i forbundet har skapt mistillit og misnøye med ledelsen i NKS.

Prinsippet om "fra massene og til massene" er ikke blitt brukt, men fra ledelsen til massene. (Dvs. ledelsen er de virkelige heltene, medlemmene skal konsolideres og utføre ledelsens linjer.

k.a.o. :byråkratisk sentralisme.

NÅ MÅ DERE FÅ FINGEREN UT OG VISE
AT DERE HAR TILLIT TILMEDLEMMENE:
KOM MED SJØLKRIKTIKEN (så vi
kan gjenvinne tilliten til dere)

EVR.

KINA 1979 = SOVJET 1956 ?

Tito har partiforbindelser med Titos revisjonistparti og kallar Jugoslavia eit sosialistisk land, Kinas ambassadør i USA dansar Travolta, dans framføre verdspressas opne fjernsynskameraser i Washington. Coca Cola-kompaniet er i ferd med å etablere seg i Kina. Kinas energiforsyning skal aukast mellom anna med atomkraftverk innkjøpt frå vesten.

Desse og liknande fakta saman med ei rekkje rykte angående Kinas innan- og utanrikspolitikk har ført til at heile det laget eg er med i, har slutta å fungera. For 2-3 månader sidan stilte me ein del konkrete spørsmål vedr. Kina sin utanrikspolitikk til høgare hald i forbundet. Me har enno ikkje fått svar. Me spurte då mellom anna om fylgande: Måtte Hua sist sumar leggja ned krans på grava til far til sjahen av Persia for ikkje å bryte einkvar diplomatisk kutyme? Kor mykje støtte - økonomisk og materiell har Kina gjeve til dei eritreiske frigjeringsrørslene? Kor mange chilendarar på flukt frå fascistane fekk søkja tilflukt i Kina sin ambassade i Santiago under kuppdagane september -73?

Eg veit ikkje om det er noko i ryktane om at Kina nekta å sleppe inn flyktningar i ambassaden sin under det fascistiske kuppet i Chile i -73. Men, om det stemmer, og grunngevinga er at Kina utifrå sin 3. verdenerteori ansåg tilhøvet til Pinochet for viktigare enn tilhøvet til det chilenske folk, så vitnar dette om ein kynisme som eg ikkje makter å følge. OM AKP/NKS forsvarer denne kinesiske politikken så vil eg aldri meir i mi levetid ha noko med desse grupperingane å gjera. Eg vonar sjølvsagt at desse og andre rykte er falske, men eg må ha svar på dei. Eg veit at det ikkje berre gjeld meg, men store deler av medlemmene i forbundet. Difor er det viktig at det vert ein grundig debatt om desse sakene nå. Ein sånn diskusjon er dessuten viktig då det går på det reelle innhaldet i sosialismen. Korleis skal eit sosialistisk samfunn sjå ut, kva for ein politikk skal det ha til omverda osb.

Kina er eit fattig land som er tilbakeligjande

på mange felt. Det er ikkje noko sjølvsagt at dette skal halda fram til evig tid. For tida er ei moderniseringskampanje Kinas hovudoppgåve. Dette er vel og bra. Problemet er kva for retning ei sånn kampanje skal ta. Eg kan ikkje inn sjå at det er til fordel for det kinesiske folket at Coca Cola-kompaniet etablerer seg med produksjon av eit totalt unyttig og tildels skadeleg produkt. Under sosialismen er det arbeiderklassa som har makta eller? Ingen får meg til å tru at dei arbeidande folket i Kina har bestemt at dei vil ha Cola - at dette altså er produksjon for behov. På meg verkar det meir som om dei kinesiske leierane ynskjer å ta opp det japanske "under" frå 0-åra med å halda fram dei vestlege samfunn som modell for si eiga utvikling.

Nerast komisk vert denne ukritiske etterrapinga når ein på fjernsyn ser kinesiske diplomatar i USA danse Travolta. Meir alvorleg er det når ein veit at Kina i nokså stor grad satsar på energiproduksjon ved atomkraftverk. Det er eit mest udiskutabelt faktum at kjernefysisk energiproduksjon fører til livsfarlege skader på arbeidarane i alle ledd av produksjonen - frå utvinninga av uran i gruvene til fjerninga av avfallsprodukta. Dessutan kjem fårane for katastrofer p.g.a. uhell under produksjon, samt vanskaner med å bli kvitt avfallsprodukt. Det er all grunn til å spørja om det er dei kinesiske arbeidarane som besluttar at ein skal produsera energi ved hjelp av atomkraftverk. Med andre ord kan ein spørja om det kinesiske samfunn er sosialistisk.

For ei tid attende var eg med på eit møte om atomkraft som var arrangert av Opplysningsutvalet i AKP (m-l). Det var ein pinleg seanse der representanten frå partiet vrei seg fælt for å sleppe å ta stilling til Kinas politikk på dette felt. Det er nå på tide at partiet markerar seg som eit sjølvstendig parti, og ikkje som eit haleheng til KKP. Om ein held fram som nå, kan AKP (m-l) verte NKP om att i tilhøvet til ei stormakt.

Jon

JON LURER STERKT PÅ OM DET ER SLIK AT KINA STØR FASCISTREGIMET TIL PINOCHET.

SVAR TIL JON

Jon reiser ei rekke spørsmål ved Kinas politikk- osv) er utan unntak blitt avslørt som løgner som både innanriks- og utanrikspolitikken. Plassen har hatt sitt opphav i Moskva og Havana (Sjå t. d. tillet ikkje at eg tek opp alle desse spørsmåla. KK 63/76, Gnistan 31/76, KK 43/76, KK38/75). I dette svaret vil eg konsentrere meg om eit aspekt ved den kinesiske innanrikspolitikken som det har stått mykje stridom og som Jon også tek opp: forholdet mellom sjølberging og import av utanlandsk teknologi. Men først vil eg kort ta opp dei spørsmåla Jon reiser angående Chile og Eritrea. Kina sitt forhold til Jugoslavia og Iran er blitt behandla i to ganske omfattande artiklar i Tidlegare nummer av 4. mai, og vil derfor ikkje bli tatt opp her. Eg vil oppmøde Jon og andre til å kommentere desse artiklane.

Kina og Chile.

Jon har høyrte eit rykte om at Kina ikkje slapp inn flyktingar i sin ambassade i Santiago etter kuppet i 1973, og han lurar på om det ikkje er slik at Kina støtter fascistregimet til Pinochet.

Eg trur det er lurt å sjå bort i frå rykter og i staden halde oss til det vi veit om forholdet mellom Kina og Chile.

Det vi veit er at etter kuppet sette revisjonistane over heile verda i gang ei gigantisk løgnkampanje mot Kina for å leie oppmerksomheta bort i frå sitt eige ansvar for blodbadet. Desse skuldingane (bl. a. våpensalg, lån til fleire hundre millionar, politisk støtte til fascistregime

og osv) er utan unntak blitt avslørt som løgner som har hatt sitt opphav i Moskva og Havana (Sjå t. d. KK 63/76, Gnistan 31/76, KK 43/76, KK38/75). Vi veit også at Kina, i motsetnad til Sovjet, støtta aktivt opp om Allende og at Kina fordømte kuppet i harde ordelag. (Sjå t. d. Peking Review 38/73) og vi veit at etter kuppet har Kina halde oppe diplomatisk samband med Chile samstundes som dei aktivt har støtta motstandskampen. (KK 63/76).

Eg meiner at alle tilgjengelege fakta viser at Kina sin politikk overfor Chile før, under og etter kuppet har vore grunnleggjande korrekt og i samsvar med den proletariske internasjonalsmen. Det er sjølsagt muleg at Kina har gjort enkelte feil, men dersom vi vil trekke fram desse bør vi i det minste bygge på fakta, og ikkje argumentere på grunnlag av lause rykter som ikkje ein gong revisjonistane har forsøkt å kjøre fram.

Kinas politikk overfor Chile er bygd på Lenins prinsipp for fredelig sameksistens mellom statar med ulike samfunnssystem. I 1920 og 21 oppretta Sovjet diplomatisk og økonomisk samband med middelalderdespotia i Afghanistan og Persia-samstundes som Lenin sjølsagt støtta desse folka sin kamp for frigjering. Dersom Jon er usamd i

DET ER BRA DERSOM OGSÅ REAKSJONÆRE REGIMER SOM PINOCHET REISER KAMP FOR STØRRE UAVHENGIGHET AV SUPERMAKTENE. VI MÅ STØTTE ALL KAMP SOM BIDRAR TIL Å STYRKE DET NASJONALE SJØLSTENDET TIL LAND I DEN TREDJE VERDA.

Lenins prinsipp synest eg han bør seie frå om dette. Samstundes er det ein medviten politikk frå Kina si side i dag å støtte den 3. verda sin kamp for uavhengighet av supermaktene og for nasjonalt sjølstende. Den samme politikken følgde Lenin då han støtta t.d. dei asiatiske landa sin kamp mot kolonimaktene. Er Jon usamd i at det er ei viktig oppgåve for Kina å støtte dei sør-amerikanske landa sin kamp for sjølstende - uansett kva karakter regima i dei forskjellige landa har?

KINA OG ERITREA.

Jon lurar på kor mykje økonomisk og materiell støtte Kina gir til Eritrea. Til det er det for det første å seie at Kina aldri gir opplysningar om kor mykje støtte dei gir til frigjeringsrørslar. Å gjere det vil sjølsagt vere skadeleg både for frigjeringskampen og for Kinas samband på statsplanet. Det kinesarane ikkje legg skjul på er at dei støttar frigjeringsrørslene utan å spesifisere kor mykje og kva slags støtte dei gjev.

Kina nar enno ikkje støtta frigjeringskampen i Eritrea offisielt. Det Kina har tatt stilling til er kreve at Sovjet og Cuba trekker seg ut av Afrikas horn, og har gjort sitt ytterste for at dei afrikanske landa skal avvise sosialimperialismen. Vi må vere klar over at sjølv om Afrika i dag er sterkt trua av Sovjet, så er sosialimperialismen lite avslørt, ikkje minst gjeld dette blant leiurar for den eritreiske frigjeringskampen som faktisk framleis snakkar om Sovjet som ein alliert!

Vi må også vere klar over at den eritreiske frigjeringskampen står svært svakt internasjonalt, og i særleg grad i Afrika. Ikkje eit einaste land i Afrika anerkjenner frigjeringskampen.

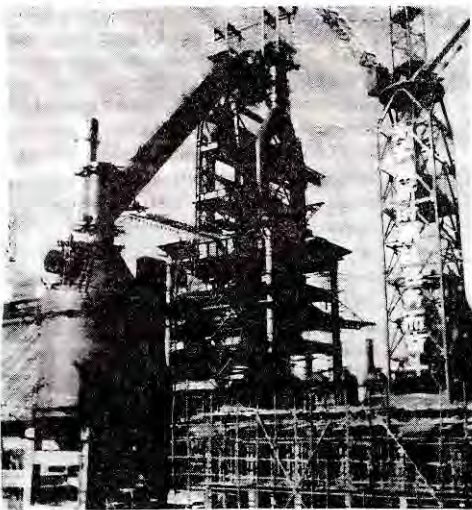
Sjølv om ikkje Kina har gjeve offisiell støtte så har repr. for KKP sagt til norske kommunistar at dei stor denne kampen. Vi veit også at kinesisk materiell er i bruk i Eritrea og kadrar frå frigjeringsrørsla har vore på treningsopphald i Kina. Det er sikkert heller ikkje tilfeldig at Mengistu offentleg har fordømt Kinas støtte til "eritreiske separatistar".

Når Kina enno ikkje offentleg har støtta Eritrea, så trur eg det kjem av at Kina vil vente med ei slik anerkjenning til ein del afrikanske land byrjar å rykke ut til fordel for Eritrea.

COINA OG KINA :OM FORHOLDET MELLOM SJØLBERGING OG IMPORT AV UTANLANDSK TEKNOLOGI.

I dette avsnittet vil eg ta opp eit spørsmål som mange har stilt seg ang. Kinas innenrikspolitikk: Betyr Kinas noverande politikk at Kina har gjeve opp politikken med sjølberging og står i stor fare for å gjere seg avhengig av vestleg og japansk imperialisme? Mitt svar på dette spørsmålet er eit klart nei ,og eg skal forsøke å vise at den noverande kinesiske politikken betyr ei vidareføring av Lenin og Mao sine linjer på disse spørsmåla.

Marxismen om import av teknologi frå imperialistiske land.

I oppbygginga av Sovjet-økonomien: måtte Lenin føre ein hard kamp mot forskjellige "venstre"-idear. Ganske mange folk også innad i bolsjevikpartiet meinte det var eit grovt høgrevvik og eit trugsmål mot proletariatets diktatur å gje utanlandske imperialistar konsesjonar i Sovjet, og i diskusjonane om linja for utviklinga av tungindustrien meinte dei det var heilt feil å bygge opp

tungindustrien ved hjelp av import av utanlandsk teknologi.

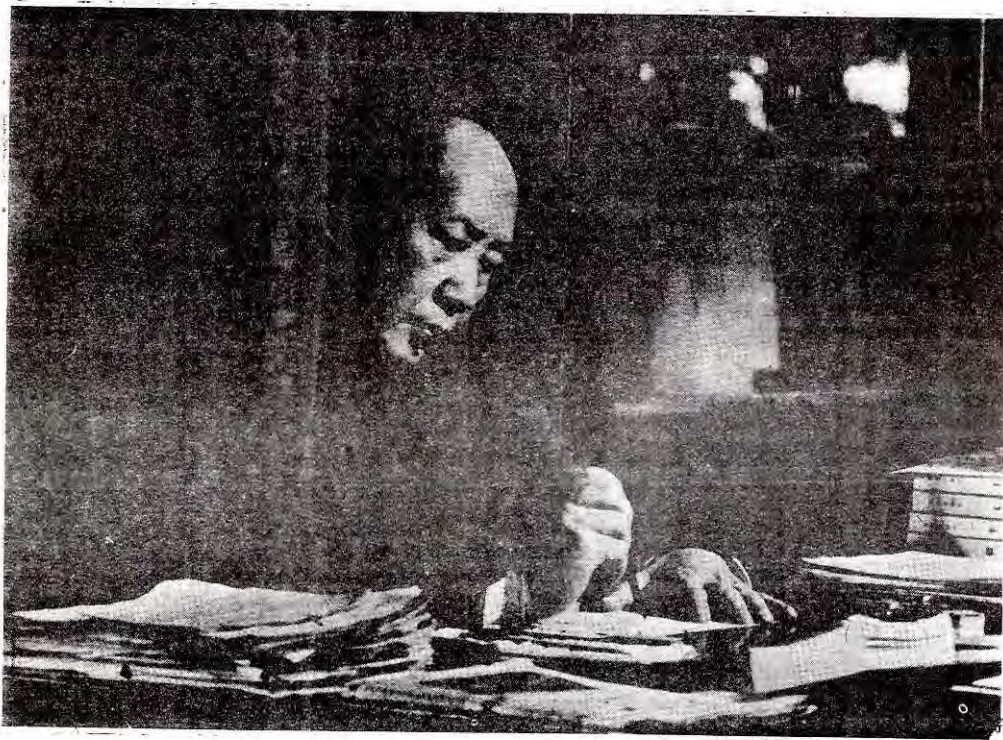
I ei rekke skrifter og talar gjekk Lenin skarpt ut i mot dette synet og slo fast at det desse folka ikkje tok omsyn til var for det første at økonomien i Sovjet var ekstremt tilbakeliggande og at dette i seg sjølv var eit trugsmål mot Sovjetstaten, og for det andre påviste Lenin at "venstre" folka undervurderte styrken til proletariatets diktatur: at det nettopp var fordi arbeidarklassen hadde konsolidert makta si at det var muleg og riktig å gå til ein storstilt import av utanlandsk teknologi. I 1920 sa Lenin: "Den første tingen er å gjenreise økonomien og få den skikkeleg bygt opp. Utan utstyr, utan maskineri henta fra kapitalistiske land kan vi ikkje gjere dette raskt. Og vi skal ikkje nekte kapitalistane litt ekstra profitt berre vi kan sette denne gjenreisninga ut i livet... Desse midlertidige avtalanene har ingenting å gjere med det selge seg... Det dei representerer er ein viss økonomisk konsesjon til

kapitalistane og føremålet med denne er å, så snart som muleg, å sikre oss dei nødvendige maskinar og lokomotiv som vi ikkje greier oss forutan dersom vi skal bygge opp økonomien vår." Lenin. Collected Works. b. 31, s. 495.

Det er viktig å merke seg at Lenin ser desse spørsmåla i nøye samanheng med oppbygginga og styrkinga av sosialismen, av proletariatets diktatur. Han seier mellom anna at "Ein maskinell storindustri som er i stand til å omorganisere jordbruket, er det einaste materielle grunlaget som er mogleg for sosialismen." Lenin, OM naturalskatten kap. 9. Han er heilt medvitent om at Sovjetstaten i og med denne politikken ikkje berre må betale "svare" summar til imperialistane, men også at det betydde at den nye sosialistiske staten blei sterkt utsett for borgarleg påverknig politisk, ideologisk, kulturelt osv. Lenin meinte kommunistane gjorde ein stor feil dersom ein ikkje var merksam på farene ved denne politikken. I diskusjonen om korleis den nye økonomiske politi-

ikken skulle tillempast på jordbruke
sa han: "Men innafor dei grensene
som er sett opp, er ikkje dette farleg
for sosialismen i det heile, så lenge
som transportapparatet og storind-
ustrien vert liggande i hendene på
proletariatet. Tvert om er det til
fordel og naudsynt (innan visse gren-
ser, sjølsagt) i eit særst øydelagt
bondeland at kapitalismen utviklar
seg under kontroll av den proletar-
iske staten. . . . i den mon denne ut-
viklinga er istand til å setja i
fart i ein oppsving for jordbruket
raskt. Dette gjeld endå sterkare
for konsesjonar: Arbeidarstaten opp-
hevar ikkje nasjonaliseringa av noko
men leiger ut visse gruver, skog-
strekningar, oljefelt, osv. til
utanlandske kapitalistar for at dei
skal skaffe ekstra utdyr og mask-
inar som gjer det mogleg for oss å
stja større fart på gjenoppygginga
av den sovjetiske storindustrien".
Frå "Om naturalskatten" kap. 7.

Lenin si linje blei fulgt- og viste
seg som vi veit som den einaste
korrekte. I løpet av relativt kort
tid makta Sovjetstaten å gjennom-
føre ei storstilt industrialisering
og modernisering, med hjelp av tekn-
ologi frå veslege land- utan at dett
betyddenoko som helst slags svekking
av proletariatets diktatur i Sovjet.
Eg meiner det er viktig å studere
desse erfaringane, men samtidig vere
klar over at det er viktige skilnader
mellom Sovjet og Kina. Likevel er det
klart at Lenin strekar opp ein god
del viktige prinsipp for den sosial-
istiske økonomien som gjev god hjelp
til å forstå utviklinga i Kina. Ikkje
minst må det vere viktig for dei som
i dag kritiserer Kina for å selge seg
til imperialismen, å merke seg at
Lenins Sovjet faktisk gjekk mykje
lenger enn kinesarane gjer no når
det gjeld å la imperialistane få
spelerom i det sosialistiske sam-
funnet

MAOS OG ZHOU ENLAIS SYN.

mange kameratar er prega av firarbanden sitt syn på desse spørsmåla og veit ikkje at Mao Zedongs linje på desse spørsmåla stod i skarp motstrid firarbandens. Mao såg, i motsetning til firarbanden, dialektisk på dette problemet: "Vi må i hovudsak ståle på egne krefter medan framand hjelp kjem i andre rekke. Bryt ned jammal tru, gå inn for industri, jordbruk og tekniske og kulturelle revolusjonar, kvitt dykk me d slavetenking, gravlegg dogmatismen, lær medvite av gode erfaringar frå ander land og studer deira dårlege erfaringar og dra lærdom av dei. Dette er vår line". Mao i 1958, sitert frå Pek. Rev. nr 49/78. Zhou Enlai sa det slik i 1963: "Med sjølberging meiner vi ikkje sjølvtilstrekkelig isolasjonisme....

Det betyr å utvikle handel med andre land på grunnlag av likskap og gjensidig nytte". Han la også fram følgande prinsipp for haldninga til framand teknologi: 1) lær av andre 2) bruk det 3) skap det om 4) skap noko nytt på grunnlag av det som er lært. Liknande sitat kan ein finne masse vis av både frå Mao og Zhou.

BIT LÆRERIKT DØME

Firarbandens negative innverknad på den økonomiske oppbygginga i Kina må ikkje undervurderast. Det er grundig dokumentert korleis dei saboterte arbeidet med dei fire moderniseringane som vart sett fram av Zhou Enlai på den fjerde nasjonale folkekongressen i 1975.

Eit av dei midla som firarbanden brukte i sin kamp mot dei fire moderniseringane var å stempje alle som hadde ei korrekt oppfatning av sjølberging som "vandrarar på den kapitalistiske vegen". Alle som gjekk inn for import av utanlandsk teknologi fekk dette stempellet på seg. Det er ingen tvil om at dette gjorde stor skade, deira innverknad var ikkje så storpå dette området at dei makta å endre hovudlinja til KKP på desse spørsmåla. I 1973 gjekk kinesarane til innkjøp av 13 store kunstgjødsel-fabrikkar. Dette var ein storstilt import av utanlandsk teknologi som viste seg å vere svært vellykka. Initiativet til kjøpet var tatt av Mao og Zhou. Før 1973 måtte kinesarane kvart år investere fleire hundre dollars på å importere ferdig kunstgjødsel pga

den tilbakeliggende teknologien i Kina. Kjøpet av denne framskredne teknologien muleggjorde at Kina i løpet av fem år blei sjølberga med kunstgjødsel. I 1978 meistra kinesarane sjølve den framskredne teknologien og dessutan var det sjølsagt også billegare å produsere enn før.

På grunnlag av dette dømet og mange andre kjemvenstrekritikarane i eit underleg lys. Fakta viser nemlig at dersom f. eks. Kina har ein medvitat haldning til farane som sjølsagt eksisterer ved import av utanlandsk teknologi kan deene importen snuast om frå å vere ein potensielt fære ffor uavhengighet, tål å bli ein styrke både for oppbygginga av økonomien og av sjålstendet.

JON TRUR KINA HAR EIN KOMMUNISTISK ØKONOMI:

Eg trur mykje av grunnlaget for Jon sitt syn på import av utanlandsk teknologi ligg i at han har heilt feilaktige førestellingar om lovene for den sosialistiske økonomien. Dette kjem klårast til uttrykk når han grunnjev sin motstand mot Cola med at dette ikkje kan vere rett fordi massene i Kina ikke har behov for Cola. Det Jon tydalegvis ikkje er klar over er allereide Marx slo fast at det sosialistiske distribusjonsprinsippet er "til ein kvar etter innsats", medan det tilsvarande prinsippet for kommunismen er "til ein kvar etter behov". Grunnlaget for dette ligg i det faktum at sosialismen ikkje har eit nivå på utviklinga av produksjonen som tillet distribusjon etter behov. Dette betyr sjølsagt ikkje at ikkje

kinesarane planlegg økonomien utifrå kva som er behovet for landet. Poenget er at Kina framleis er eit tilbake- liggjandeland økonomisk sett, og for å utvikle produksjonen og bygge sosialismen må planlegginga og metodane i den sosialistiske oppbygginga ta utgangspunkt i virkeligheta, og ikkje i falske førestellingar om at kommunismen er oppnådd. Med ein gigantisk plan for å modernisere den tilbake- liggjande økonomier raskt, seier det seg sjølv at ein er nøydd til å til- egne seg framskreden utanlandsk tekn- ologi frå imperialistiske land. Trur Jon at imperialismen vil gjere dette gratis for Kina? Kina må sjølsagt rek- ne med å inngå avtalar som har uhel- dige bisider. Etter mitt syn er Cola-avtalen eit døme på ein heilt ordinær handels- avtale av samme type som Kina har inngått mange gonger dei siste åra: Kina tileignar seg avansert teknologi som det elles ville tatt dei 20-30 år å utviklesamtidig som Colakonsernet får salsretter i Kina.

PER.

ER TRE VERDENER TEORIEN FEIL?

REDAKSJONEN HAR MOTATT EIT 9 SIDERS LANGT INNLEGG FRÅ KAMERAT ERIK SOM VI TRYKKER UTDRAG AV HER. ERIK STILLER SEG KRITISKE TIL 3VERDENER TEORIEN PÅ ET REKKE PUNKT, REDAKSJONEN VIL KOMME TILBAKE MED EIT SVAR TIL ERIK NESTE GANG, MEN OPPFORDRER ELLERS ALLE TIL Å SKRIVE:

TREDJE VERDEN

Det ser ut til at AKP(m-l) og KKP legger forskjellig innhold i begrepet tredje verden. „Tredje verden er hovedkrafta mot imperialismen! Med den tredje verden mener AKP(m-l) hovedsaklig frigjøringsbevegelser i Thailand, Burma, Palestina, Zimbabwe, Azania mm. Dvs. folkelige bevegelser i land hvor folket ikke har makta 1), i land hvor derimot kompradorborgerskapet har statsmakta og løper imperialistenes ærend. KKP på sin side legger tilsynelatende mest vekt på landa i den tredje verden, når de snakker om den tredje verden. De sier i 3-VT at landa i den tredje verden er hovedkrafta mot imperialismen 2). Det ser ut til at KKP tenker mest i retning av CAU, FN, OPEC mm. når de snakker om den tredje verden. Men fordi svært mange land i den tredje verden er regjert av et kompradorborgerskap, vil „land“ derfor bety det samme som et kompradorborgerskap. Og derfor er det absolutt nødvendig å skille mellom på den ene sida en Shahan av Iran

og Mengistu, imperialistenes forlengete arm, og folkelige frigjøringsbevegelser på den andre sida. KKP gjør ikke dette. De nevner fantastisk nok ikke kompradorborgerskapet med ett eneste ord.

.I polemikken mot SUKP i 1963-1964, sier KKP aldri at landa i den tredje verden er hovedkrafta mot imperialismen. Derimot sier KKP gang på gang at folka er hovedkrafta mot imperialismen. Og de påpeker sterkt kompradorborgernes rolle. Kampen mot imperialistene blir hele tida sett sammen med kamp også mot deres tjenere.

I 3-VT sier KKP at landa i den tredje verden er hovedkrafta mot imperialismen. En logisk tolkning av dette utsagnet er at KKP oppfordrer kommunistene i den tredje verden til å bevilge penger til landets militærvesen. I mange land vil dette bety bevilgninger til et kompradorborgerskap. Slik KKP har formulert seg i 3-VT, blir konsekvensen faktisk tradisjonelt klassesamarbeid.

KKP oppfordrer land til å styrke forsvaret sitt. I f.eks. Sverige har dette ført til at SKP nå fullt og helt går inn for bevilgninger til Sveriges militærapparat. Årsaken er at SKP mener at dette er måten å forsvare landets selvstendighet på, mot sovjetisk okkupasjon. Hvis denne linja blir fulgt av kommunister over hele verden, vil dette slik jeg ser det, føre til en katastrofe for verdens folk.

Et typisk land i den tredje verden er Iran. Irans selvstendighet er ganske visst trua av supermaktene. Men er det derfor riktig å bevilge penger til militæret i Iran for slik bedre å „sikre“ landets selvstendighet, slik KKP mener. Siden det iranske folket nå har reist seg, er det heldigvis i dag politisk umulig å vinne fram med en slik politikk i Iran.

„Er ikke landa i den tredje verden hovedkrafta mot imperialismen da“, sier noen, „se på Somalia, de heiv ut russerne, er du for eller mot det?“ Forsvar av 3-VT følger gjerne denne type argumentasjon. Her må vi si at da Somalia heiv ut Sovjet, så var det bra. Likeens var det bra hvis Shahan av Iran gikk i mot Sovjet. I slike saker er det korrekt og en selvfølge for kommu-

nister å gi borgerlige statsledere taktisk støtte. Men fra dette, og til å utrope landa i den tredje verden til hovedkrafta mot imperialismen, er det et langt stykke. For da blir den taktiske støtten faktisk til en strategisk støtte. Og da må det være „riktig“ å bevilge penger til Irans militærapparat, slik at landets selvstendighet bedre kan „forsvares“. Den praktiske konsekvensen av dette ville blitt enda større terror mot folket. En vesentlig del av statslederne i den tredje verden er kompradorborgere. Om en kommunist mener at disse utgjør hovedkrafta mot imperialismen, så må det bety at han slutter å være kommunist.

Når KKP omtaler den andre verden, er det enkelte ting som er uklare. Årsaken til at landa i Europa, Japan og Canada i det hele tatt kan omtales som en egen gruppe ligger i disse landas økonomiske og militære styrke, deres utviklingsnivå. Vanligvis ser vi på den andre verden som små/mellomstore/store (sterke) imperialistiske land.

KKP derimot er forsiktig med å omtale landa i den andre verden som imperialistiske. De sier at „den tidligere imperialistiske leiren med USA i brodden held på å gå i oppløsning“. Utenom denne formuleringen passer KKP på i 3-VT å ikke en eneste gang omtale landa i den andre verden som imperialistiske. Videre bruker de ikke begrepet borgerskapet overhodet, i forbindelse med den andre verden.

Det går fram av 3-VT at når KKP snakker om hegemonismakter, så er det bare USA og Sovjet de mener. Det som jo er korrekt, det er at alle imperialister er hegemonister. Forskjellen ligger derimot i deres evne til å drive hegemoni, avhengig av det imperialistiske landets styrke. Derfor er Frankrike også et hegemonistisk land, selv om dets evne til å drive hegemoni blekner i forhold til Sovjet. På samme måte som KKP omhyggelig unngår å betegne landa i den andre verden som imperialistiske, unngår de også å omtale disse landa som hegemonistiske. En brasiliansk landarbeider som kommer over 3-VT, må ut i fra det han leser, tro at de imperialistiske landa i vest-Europa er snille. Tror noen at 3-VT vil heve hans kommunistiske bevissthet?

ERIK, OSLO .